

Can Ramoneda

Rubí

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Camí de Sant Muç, 08191 - RUBÍ
Emplaçament A mitja vessant d'un turó suau

Coordenades:

Latitud: 41.50354
Longitud: 2.02528
UTM Est (X): 418651
UTM Nord (Y): 4595116

Classificació

Número de fitxa 08184-8
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Medieval Gòtic
Segle XVI
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: PECPAR - Fitxa núm. 16.11
Accés Restringit
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 024A09503
Fitxes associades:
[Ermita de Sant Muç](#)
Autoria de la fitxa Juana Maria Huélamo - ARQUEOCIÈNCIA
Data de registre de la fitxa: dj., 12/10/2000 - 02:00

Descripció

Masia del tipus II, amb característiques molt poc habituals: la que sembla entrada principal es fora d'us, el celler és al sud, tapa la façana i alguns murs estan corbats. Ha estat remodelada sense conservar els elements típics de la masia: de vegades es tapen les bigues i d'altres, s'elimina l'ornamentació de pedra de les finestres, encara que es conserva en algunes d'elles, així com la portalada principal. Destaca la gran jàssera de fusta que aguanta la coberta. Ha de destacar-se també un interessant rentamans al segons pis (PLA, s.d.). Del conjunt de construccions que constitueix la masia destaca la casa amb dues plantes i golfes i el celler unit amb un habitatge modern annex. El celler sembla la part més nova de la masia, renovant-se la teulada la dècada de 1960. Destaca per la seva antiguitat i grandària una jàssera que travessa la sala del segon pis. Al galliner hi ha una entrada a l'antiga mina que arribava a l'ermita de Sant Muç, encara que es troba fora d'ús. S'havia fet servir per a rentar i veure i cada cent metres tenia un registre (INVENTARI, 1999).

Observacions:

Tenia una bassa a migjorn de la masia que s'alimentava de la mateixa mina que anava fins a la font del jardí. El celler ha sofert moltes reformes. Té un safareig. Elaboren el seu propi vi (CASTELL, 1999). No s'ha tingut accés a l'interior de la casa.

Història

L'any 1187 es conegut el lloc com "clapers" que indica un munt de pedres (avui dia es visible davant de la masia i a pocs metres, la roca amb restes d'haver estat treballada per encabir-hi diversos postes de fusta d'una construcció avui desapareguda). L'any 1271 Guillem de Melindinis i el seu fill estableixen Benet Clapers en el lloc dels seus avantpassats. L'any 1351, en morir sense fills Elisea, muller de Felip des Clapers, el rector de la parròquia, com a senyor alodial de l'heretat va posar en pràctica l'exorquia, un dels mals usos, consistent en que passava tota o part de la propietat al senyor. El 1441 els Clapers van aconseguir per privilegi reial la carnisseria de Rubí. A finals del segle XV la pubilla Estevaneta es va casar amb Antoni Ramoneda, els descendents per línia masculina dels quals encara són els propietaris del mas. El 1570 Pere Ramoneda i Joan Serra són els primers obrers parroquials (RUFÉ, 1984a; 1997a). El fet de que al segle XVII, fos nombrosa la quantitat de jornalers francesos dedicats a les feines de recol·lecció agrícola, fonamentalment per ser mà d'obra barata, va provocar el condicionament de cambres i coberts a les masies per allotjar-los mentre duraven aquestes llargues tasques. Així, a can Ramoneda es va bastir al barri, davant la casa, unes estances fetes amb paret de tàpia i fusta destinades a allotjar els temporeres francesos, fet que n'originà el nom: "la França". Aquesta construcció va ser derruïda fa uns anys (GARCÍA, 1996). El segle XIX Marià Ramoneda i Llunell, perit agrícola, fou soci de l'Institut de Sant Isidre, obtenint a l'Exposició Universal de Barcelona de l'any 1888 una medalla d'or pel vi de la seva masia (que encara fan). Va ser també jutge municipal i un dels fundadors de la Lliga Catalanista de Rubí, el 1882. Adherit a la Unió Catalanista va participar com a delegat de Rubí a l'Assemblea per a l'elaboració de les Bases de Manresa. L'ermita de Sant Muç també havia estat propietat de la família Ramoneda fins que mitjan segle XIX la van donar al bisbat de Barcelona. El segle XIX l'ermita esdevingué molt concorreguda i molts visitants s'hostatjaven a la masia. Dormien a la pallissa i compraven el menjar i al dia següent continuaven el camí (RUFÉ, 1984a; 1997a). També hi ha a la masia una important biblioteca iniciada el segle XIX, a més hi conserven un arbre genealògic que va des del 1500. L'any 1965 un lladre va assassinar l'avi de la casa, el Sr. Salvador Ramoneda.

Bibliografia

BONET I GARÍ, Lluís (1983) Les Masies del Maresme. Barcelona, Montblanc-Martín C.E.C. CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell-Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999. GARCÍA I MAJÓ, Lluís (1996) "Sant Pere de Rubí. La seva evolució de parròquia rural a urbana", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 40, p. 340-349. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. INVENTARI (1999) Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya, Museu Nacional de Ciència i Tècnica de Catalunya. PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa.

